

32000R1334

L 159/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 6 30

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1334/2000**2000 m. birželio 22 d.****nustatantis Bendrijos dvejojo naudojimo objektų ir technologijų eksporto kontrolės režimą**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Dvigubo naudojimo objektams (įskaitant programinę įrangą ir technologijas), juos eksportuojant iš Bendrijos, turėtų būti taikoma veiksminga kontrolė.
- (2) Veiksminga bendra dvejojo naudojimo objektų eksporto kontrolės priemonių sistema yra reikalinga, kad būtų užtikrinta, jog valstybės narės ir Europos Sąjunga laikosi tarptautinių įsipareigojimų ir pareigų, ypač dėl neplatinimo.
- (3) Bendros kontrolės sistemos buvimas ir jos įgyvendinimo bei stebėsenos politikos derinimas visose valstybėse narėse yra prielaida nustatyti laisvą dvejojo naudojimo objektų judėjimą Bendrijoje.
- (4) Esamą dvejojo naudojimo objektų eksporto kontrolės režimą, nustatytą Reglamentu (EB) Nr. 3381/94 ⁽²⁾ ir Sprendimu 94/942/BUSP ⁽³⁾, reikia dar labiau derinti, kad ir toliau būtų užtikrintas veiksmingas kontrolės priemonių taikymas.

(5) Bendri dvejojo naudojimo objektų, paskirties vietų ir nurodymų sąrašai yra svarbūs veiksmingos eksporto kontrolės sistemos elementai; tokie sąrašai buvo nustatyti Sprendimu 94/942/BUSP bei paskesnėmis pataisomis ir turėtų būti įtraukti į šį reglamentą.

(6) Atsakomybė priimant sprendimus dėl eksporto leidimų taikymo tenka nacionalinės valdžios institucijoms. Dvejojo naudojimo objektų eksportui poveikio turinčios nacionalinės nuostatos ir sprendimai turi būti priimami remiantis bendra prekybos politika, ypač 1969 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2603/69, nustatančiu bendras eksporto taisykles ⁽⁴⁾.

(7) Sprendimai dėl bendrų dvejojo naudojimo objektų sąrašų atnaujinimo turi visiškai atitikti pareigas ir įsipareigojimus, kuriuos kiekviena valstybė narė yra prisiėmusi kaip atitinkamų tarptautinių neplatinimo režimų ir eksporto kontrolės susitarimų dalyvė arba ratifikuodama atitinkamas tarptautines sutartis.

(8) Programinės įrangos ir technologijų perdavimas už Bendrijos ribų elektroninėmis priemonėmis, telefaksu ar telefonu taip pat turėtų būti kontroliuojamas.

(9) Ypatingą dėmesį reikia skirti reeksporto ir galutinio vartojimo klausimams.

⁽¹⁾ OL C 399, 1998 12 21, p. 1.

⁽²⁾ OL L 367, 1994 12 31, p.1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 837/95 (OL L 90, 1995 4 21, p. 1).

⁽³⁾ OL L 367, 1994 12 31, p. 8. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2000/243 BUSP (OL L 82, 2000 4 1, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 324, 1969 12 27, p. 25. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3918/91 (OL L 372, 1991 12 31, p. 31).

(10) 1998 m. rugsėjo 22 d. valstybių narių ir Europos Komisijos atstovai pasirašė valstybių narių, Europos atominės energijos bendrijos ir Tarptautinės atominės energijos agentūros atitinkamų apsaugos susitarimų papildomus protokolus, kurie be kitų priemonių įpareigoja valstybes nares teikti informaciją apie nurodytą įrangą ir nebranduolines medžiagas.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Reglamento objektas ir sąvokų apibrėžimai

(11) Bendrija yra priėmusi rinkinį muitinės taisyklių, kurios išdėstytos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ⁽¹⁾ ir Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinantį Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 2454/93 ⁽²⁾, kuriuose, be kita ko, yra nuostatų dėl prekių eksporto ir reeksporto. Jokia šio reglamento nuostata nevaržo įgaliojimų, suteikiamų pagal Bendrijos muitinės kodeksą ir laikantis jo įgyvendinimo nuostatų.

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato Bendrijos dvejopo naudojimo objektų eksporto kontrolės sistemą.

(12) Pagal Sutarties 30 straipsnį, nepažeisdamos jo nuostatų ir laukdamos didesnio derinimo laipsnio, valstybės narės išlaikys teisę kontroliuoti tam tikrų dvejopo naudojimo objektų perkėlimą Europos Sąjungoje, kad išsaugotų viešąją tvarką ir visuomenės saugumą. Tais atvejais, kai šios kontrolės priemonės yra susijusios su eksporto iš Bendrijos kontrolės priemonių veiksmingumu, jos bus periodiškai peržiūrimos.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

(13) Siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų deramai taikomas, kiekviena valstybė narė turėtų imtis priemonių, suteikiančių kompetentingoms institucijoms atitinkamus įgaliojimus.

a) „dvejopo naudojimo objektas“ – tai objektai, įskaitant programinę įrangą ir technologijas, kurie gali būti naudojamos ir civiliniams, ir kariniams tikslams, taip pat visos prekės, kurios gali būti ir neskirtos sprogdyti, ir gali koku nors būdu būti susijusios su branduolinių ginklų ar kitokių branduolinių sprogstamųjų įtaisų gamyba;

(14) Kiekviena valstybė narė turėtų nustatyti baudas, taikytinas pažeidus šio reglamento nuostatas.

b) „eksportas“ – tai:

i) eksporto procedūra pagal Bendrijos muitinės kodekso 161 straipsnį;

ii) reeksportas pagal to kodekso 182 straipsnį ir

(15) Europos Parlamentas išreiškė savo požiūrį 1999 m. balandžio 13 d. rezoliucijoje ⁽³⁾.

iii) programinės įrangos ar technologijų perdavimą elektroninėmis priemonėmis, telefaksu ar telefonu į paskirties vietą už Bendrijos ribų; į šią sąvoką įeina žodinis technologijų perdavimas telefonu tais atvejais, kai tos technologijos yra aprašytos dokumente, kurio svarbi dalis yra perskaitoma telefonu arba apibūdinama telefonu taip, kad būtų pasiektas iš esmės tas pats rezultatas;

(16) Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau pasakyta, Reglamentas (EB) Nr. 3381/94 turėtų būti panaikintas,

c) „eksportuotojas“ – tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kurio vardu užpildoma eksporto deklaracija, t. y. asmuo, kuris priimančią deklaraciją yra sudaręs sutartį su objektų gavėju trečiojoje šalyje ir gali nuspręsti išsiųsti objektą iš Bendrijos muitų teritorijos. Jei nėra sudaryta eksporto sutartis arba jei sutarties turėtojas veikia ne savo vardu, lemia galėjimas nuspręsti išsiųsti objektą iš Bendrijos muitų teritorijos;

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 955/1999 (OL L 119, 1999 5 7, p. 1).

⁽²⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1662/1999 (OL L 197, 1999 7 29, p. 25).

⁽³⁾ OL L 219, 1999 7 30, p. 34.

„eksportuotojas“ taip pat reiškia bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, kuris nusprendžia perduoti programinę įrangą ar technologijas elektroninėmis priemonėmis, telefaksu ar telefonu į paskirties vietą už Bendrijos ribų.

Jei teisės parduoti dvejopo naudojimo objektą nauda pagal sutartį, kuria grindžiamas eksportas, priklauso ne Bendrijoje įsisteigusiam asmeniui, eksportuotojas yra laikomas Bendrijoje įsisteigusia sutarties šalimi;

- d) „eksporto deklaracija“ - tai aktas, kuriuo asmuo nustatyta forma ir būdu nurodo ketinimą pateikti dvejopo naudojimo objektus eksporto procedūrai.

II SKYRIUS

Taikymo sritis

3 straipsnis

1. I priede išvardytiems dvejopo naudojimo objektams eksportuoti reikia leidimo.

2. Laikantis 4 arba 5 straipsnio, leidimo taip pat gali reikėti tam tikrų I priede neišvardytų dvejopo naudojimo objektų eksportui į visas arba tam tikras paskirties vietas.

3. Šis reglamentas netaikomas paslaugų teikimui arba technologijų perdavimui, jei tas tiekimas arba perdavimas yra susijęs su fizinių asmenų sienų kirtimu.

4. Šis reglamentas netaikomas dvejopo naudojimo objektams, kurie tik pervežami per Bendrijos teritoriją, t. y. tiems, kuriems nėra nustatomas muitinės patvirtintas režimas arba kurie naudojami kitokia negu išorinio tranzito procedūra ar yra tik paliekami laisvojoje zonoje arba franko sandėlyje ir kur jie nėra registruojami patvirtintame inventoriaus sąrašė.

4 straipsnis

1. I priede neišvardytiems dvejopo naudojimo objektams eksportuoti reikia leidimo, jei valstybės narės, kurioje eksportuotojas yra įsisteigęs, kompetentingos institucijos yra informavusios jį, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra arba gali būti skirti naudoti kuriant, gaminant, tvarkant, naudojant, prižiūrint, laikant, susekant, atpažįstant ar platinant cheminius, biologinius arba branduolinius ginklus ar kitus branduolinius sprogdinimo įtaisus arba kuriant, gaminant, prižiūrint ar laikant tokius ginklus galinčius skraidinti raketas.

2. I priede neišvardytiems dvejopo naudojimo objektams eksportuoti taip pat reikia leidimo, jei perkančiajai šaliai arba paskirties

vietos šaliai yra taikomas ginklų embargas, nustatytas Tarybos priimta bendrąja pozicija ar bendrųjų veiksmų aktu arba ESBO sprendimu, arba ginklų embargas, nustatytas Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos privaloma rezoliucija, ir jei 1 dalyje nurodytos institucijos yra informavusios eksportuotoją, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra arba gali būti skirti galutiniam kariniam naudojimui. Šioje straipsnio dalyje „galutinis karinis naudojimas“ reiškia:

a) įtaisymą į karines prekes, išvardytas valstybių narių kariniuose sąrašuose;

b) naudojimą gamybos, bandymų ar analitinei įrangai ir jos sudedamosios dalims kuriant, gaminant ar prižiūrint karines prekes, išvardytas pirmiau minėtame sąrašė;

c) bet kurių nebaigtų gaminių naudojimą gamykloje gaminant karines prekes, išvardytas pirmiau minėtame sąrašė.

3. I priede neišvardytiems dvejopo naudojimo objektams eksportuoti taip pat reikia leidimo, jei 1 dalyje nurodytos institucijos yra informavusios eksportuotoją, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra arba gali būti skirti naudoti kaip nacionaliniame kariniame sąrašė išvardytų karinių prekių dalys ar sudedamosios dalys, kurios buvo eksportuotos iš tos valstybės narės teritorijos be leidimo arba pažeidžiant tos valstybės narės įstatymais nustatytą leidimų tvarką.

4. Jei eksportuotojas žino, kad jo siūlomos eksportuoti I priede neišvardyti dvejopo naudojimo objektai, visi arba iš dalies, yra skirti kuriam nors iš 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų naudojimo tikslų, jis turi pranešti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms, kurios nuspręš, ar tikslinga atitinkamam eksportui reikalauti leidimo.

5. Valstybė narė gali priimti arba ir toliau taikyti nacionalinius įstatymus, nustatančius I priede neišvardytų dvejopo naudojimo objektų eksportui leidimų reikalavimą, jei eksportuotojas turi pagrindą įtarti, kad tos prekės, visos arba iš dalies, yra arba gali būti skirtos šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems naudojimui tikslams.

6. Valstybė narė, nustatanti leidimų reikalavimą, I priede neišvardytų dvejopo naudojimo objektų eksportui taikydama šios straipsnio 1-5 dalis, prireikus informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją. Kitos valstybės narės deramai atsižvelgia į šią informaciją ir kiek įmanoma informuoja apie tai savo muitines ir kitas atitinkamas nacionalines institucijas.

7. 9 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos yra taikomos su I priede neišvardytais dvejojo naudojimo objektais susijusiais atvejais.

8. Šis reglamentas nepažeidžia valstybių narių teisės imtis nacionalinių priemonių pagal Reglamento (EEB) Nr. 2603/69 11 straipsnį.

5 straipsnis

1. Valstybė narė gali uždrausti I priede neišvardytų dvejojo naudojimo objektų eksportą arba jam taikyti leidimų reikalavimą visuomenės saugumo arba žmogaus teisių apsaugos sumetimais.

2. Apie priemones, kurios buvo patvirtintos pagal 1 dalį valstybės narės tuojau po jų patvirtinimo praneša Komisijai ir tiksliai nurodo tų priemonių motyvus.

3. Valstybės narės taip pat nedelsdamos praneša Komisijai apie bet kuriuos priemonių, patvirtintų pagal 1 dalį, pakeitimus.

4. Priemones, apie kurias buvo pranešta pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, Komisija skelbia žurnalo *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

III SKYRIUS

Eksporto leidimas

6 straipsnis

1. Šiuo reglamentu tam tikroms II priede nustatytoms eksporto prekėms nustatomas bendras Bendrijos eksporto leidimas.

2. Visoms kitoms eksporto prekėms, kurioms pagal šį reglamentą reikalaujama leidimo, tokių leidimų išduoda valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs eksportuotojas, kompetentingos institucijos. Atsižvelgiant į 3 dalyje nurodytą apribojimą šis leidimas gali būti atskiras, visuotinis arba bendras.

Leidimas galioja visoje Bendrijoje.

Leidimas prireikus gali būti siejamas su tam tikrais reikalavimais ar sąlygomis, pvz., su pareiga pateikti galutinio vartojimo paaiškinimą.

3. II priedo 2 dalyje išvardyti objektai į bendrą leidimą neįrašomi.

4. Valstybės narės bendruose leidimuose nurodo, kad šie negali būti naudojami, jei eksportuotojo valdžios institucijos yra informavusios jį, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra arba

gali būti skirti 4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytiems naudojimui tikslams, arba jei eksportuotojas žino, kad šie objektai yra skirti pirmiau minėtiems naudojimui tikslams.

5. Valstybės narės ir toliau išlaiko arba nustato savo atitinkamuose nacionaliniuose įstatymuose galimybę išduoti konkrečiam eksportuotojui visuotinį leidimą dėl tam tikro dvejojo naudojimo objekto tipo ar kategorijos, kuris gali galioti eksportui į vieną ar daugiau kaip vieną nurodytą šalį.

6. Valstybės narės pateikia Komisijai sąrašą institucijų, igaliojų išduoti dvejojo naudojimo objektų eksporto leidimus.

Šių institucijų sąrašą Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

7 straipsnis

1. Jei dvejojo naudojimo objektai, dėl kurių yra paduota paraiška gauti atskirą eksporto į II priede neišvardytą paskirties vietą arba į bet kurią IV priede išvardytą dvejojo naudojimo objektų paskirties vietą leidimą, yra ar bus vienoje ar keliose valstybėse narėse, bet ne toje, kurioje yra pateikta paraiška, tas faktas yra nurodomas paraiškoje. Valstybės narės, kuriai yra pateikta paraiška leidimui gauti, kompetentingos institucijos nedelsdamos konsultuojasi su atitinkamos valstybės narės arba atitinkamų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir suteikia atitinkamą informaciją. Valstybė narė arba valstybės narės, su kuriomis konsultuojamasi, per 10 darbo dienų praneša bet kuriuos prieštaravimus, kuriuos ji arba jos gali pareikšti dėl tokio leidimo suteikimo, o valstybė narė, kurioje ta paraiška buvo pateikta, privalo jų paisyti.

Jei per 10 darbo dienų prieštaravimai nepateikiami, laikoma, kad valstybė narė ar valstybės narės, su kuriomis konsultuojamasi, prieštaravimų neturi.

Išimtiniais atvejais bet kuri valstybė narė, su kuria konsultuojamasi, gali prašyti pratęsti tą 10 dienų laikotarpį. Tačiau pratęsimas negali viršyti 30 darbo dienų.

2. Jei koks nors eksportas gali pažeisti valstybės narės svarbius saugumo interesus, ji gali prašyti kitos valstybės narės neišduoti eksporto leidimo arba, jei toks leidimas jau išduotas, prašyti jį panaikinti, sustabdyti, pakeisti arba atšaukti. Valstybė narė, gaujanti tokią prašymą, nedelsdama pradeda su prašančiąja valstybe nare neprivalomo pobūdžio konsultacijas, kurios yra užbaigiamos per 10 darbo dienų.

8 straipsnis

Spręsdamos, ar išduoti eksporto leidimą pagal šį reglamentą, valstybės narės atsižvelgia į visas svarbias aplinkybes, įskaitant:

- a) pareigas ir įsipareigojimus, kuriuos kiekviena yra prisiėjusi kaip atitinkamų tarptautinių neplatinimo režimų ir eksporto kontrolės susitarimų dalyvė arba ratifikuodama atitinkamas tarptautines sutartis;
- b) savo pareigas pagal sankcijas, taikomas pagal Tarybos priimtą bendrąją poziciją ar bendrųjų veiksmų aktą arba pagal ESBO sprendimą ar Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos privalomą rezoliuciją;
- c) nacionalinės užsienio ir saugumo politikos aplinkybes, įskaitant tas, kurioms yra taikomas Europos Sąjungos elgesio kodeksas dėl ginklų eksporto;
- d) aplinkybes, susijusias su numatomu galutiniu vartojimu ir persiuntimo rizika.

9 straipsnis

1. Eksportuotojai kompetentingoms institucijoms teikia visą svarbią informaciją, reikalingą jų paraiškoms gauti eksporto leidimą.

2. Kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šiuo reglamentu, gali atsisakyti išduoti eksporto leidimą ir gali panaikinti, sustabdyti, pakeisti ar atšaukti eksporto leidimą, kurį jos jau yra išdavusios. Atsisakydamos išduoti leidimą, jį panaikindamos, sustabdydamos, ženkliai apribodamos ar atšaukdamos, jos apie tai informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ir Komisiją bei su kitomis valstybėmis narėmis ir Komisija keičiasi informacija, laikydamosi 15 straipsnio 3 dalies dėl tokios informacijos konfidencialumo.

3. Bet kuri valstybė narė prieš išduodama eksporto leidimą, kuri iš esmės tapačiam sandoriui per ankstesnius trejus metus atsisakė išduoti kita valstybė narė, pirmiausia konsultuojasi su valstybe narė ar valstybėmis narėmis, atsisakiusiomis jį išduoti. Jei po konsultacijų ta valstybė narė vis dėlto nusprendžia išduoti leidimą, ji apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją, pateikdama visą reikalingą informaciją, paaiškinančią tą sprendimą.

10 straipsnis

1. Visi atskiri ir visuotiniai eksporto leidimai yra išduodami pagal formas, atitinkančias IIIa priede pateiktą pavyzdį.

2. Eksportuotojų prašymu visuotiniai eksporto leidimai, turintys kiekybinių apribojimų, yra dalijami į dalis.

3. Bendri eksporto leidimai, išduoti pagal 6 straipsnio 2 dalį, yra skelbiami pagal nacionalinius įstatymus ir nusistovėjusią praktiką. Jie yra skelbiami pagal IIIb priede nustatytus rodiklius.

IV SKYRIUS

Dvejojo naudojimo objektų sąrašo atnaujinimas

11 straipsnis

I priede ir IV priede nustatyti dvejojo naudojimo objektų sąrašai yra atnaujinami vadovaujantis atitinkamomis pareigomis ir įsipareigojimais bei bet kuriais jų pakeitimais, kuriuos kiekviena valstybė narė yra prisiėjusi kaip tarptautinių neplatinimo režimų ir eksporto kontrolės susitarimų dalyvė arba ratifikuodama atitinkamas tarptautines sutartis.

V SKYRIUS

Muitinės procedūros

12 straipsnis

1. Atlikdamas dvejojo naudojimo objektų eksporto formalumus muitinėje, atsakingoje už eksporto deklaracijos tvarkymą, eksportuotojas pateikia įrodymus, kad yra gautas reikalingas eksporto leidimas.

2. Pateikiant eksporto deklaraciją iš eksportuotojo gali būti reikalaujama pateikti bet kurių kaip įrodymo pateiktų dokumentų vertimą į valstybės narės oficialią kalbą.

3. Nepažeidžiant valstybei narei pagal Bendrijos muitinės kodeksą ar juo vadovaujantis suteiktų įgaliojimų, valstybė narė taip pat gali laikotarpiui, ne ilgesniam kaip 4 dalyje nurodyti laikotarpiai, sustabdyti eksportą iš savo teritorijos arba prirėikus kitaip neleisti I priede išvardytų dvejojo naudojimo objektų, kuriems išduotas galiojantis eksporto leidimas, išgabenti iš Bendrijos per savo teritoriją, jei turi pagrindą įtarti, kad:

- a) išduodant tą leidimą nebuvo atsižvelgta į svarbią informaciją arba

b) nuo leidimo išdavimo dienos iš esmės pasikeitė aplinkybės.

4. 3 dalyje nurodytu atveju nedelsiant konsultuojamasi su valstybės narės, kuri išdavė tą eksporto leidimą, kompetentingomis institucijomis, kad jos imtųsi veiksmų vadovaudamosi 9 straipsnio 2 dalimi. Jei tokios institucijos nusprendžia išlaikyti leidimą, jos atsako per 10 darbo dienų laikotarpį, kuris jų prašymu išimtinėmis aplinkybėmis gali būti pratęstas iki 30 darbo dienų. Tokiu atveju arba jeigu per 10 ar 30 dienų negaunama jokio atsakymo, dvejopo naudojimo objektai nedelsiant išleidžiami. Valstybė narė, kuri išdavė leidimą, informuoja kitas valstybes ir Komisiją.

13 straipsnis

1. Valstybės narės gali nustatyti, kad muitinės formalumai dvejopo naudojimo objektų eksportui gali būti atlikti tik tuo tikslu įgaliotose muitinėse.

2. Valstybės narės, pasinaudojusios 1 dalyje nustatyta galimybe, praneša Komisijai apie tas atitinkamai įgaliotas muitines. Komisija tą informaciją paskelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

14 straipsnis

Apribojimams, susijusiems su dvejopo naudojimo objektų, kurių eksportui pagal šį reglamentą reikia leidimo, eksportavimu, reeksportavimu ir išvežimu iš muitų teritorijos, taikomos Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 463-470 ir 843 straipsnių nuostatos.

VI SKYRIUS

Administracinis bendradarbiavimas

15 straipsnis

1. Veikdamos kartu su Komisija, valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad nustatytų kompetentingų institucijų tiesioginį bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija tarp jų, ypač siekdamas išvengti pavojaus, kad dėl galimų skirtumų taikant eksporto kontrolės priemones dvejopo naudojimo objektams neatsirastų prekybos nukreipimas, kuris vienai ar daugiau valstybių narių sukeltų sunkumų.

2. Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų kompetentingų institucijų tiesioginį bendradarbiavimą ir keitimąsi

informacija tarp jų apie problemiškus galutinius vartotojus siekiant atitinkamai orientuoti pagal šį reglamentą atitinkamus eksportuotojus.

3. Nepažeidžiant šio reglamento 18 straipsnio, *mutantis mutandis* taikomas 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių valdymo institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti tinkamą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą ⁽¹⁾, ir ypač nuostatos dėl informacijos konfidencialumo.

VII SKYRIUS

Kontrolės priemonės

16 straipsnis

1. Eksportuotojai pagal atitinkamose valstybėse narėse galiojančią praktiką tvarko išsamius savo eksportuotų prekių registrus ar dokumentus. Tokius registrus ar dokumentus visų pirma sudaro tokie komerciniai dokumentai kaip sąskaitos-faktūros, krovinio deklaracijos, transporto ir kiti išsiuntimo dokumentai, kuriuose yra pakankamai informacijos, leidžiančios nustatyti šiuos dalykus:

- dvejopo naudojimo objektų aprašymą;
- dvejopo naudojimo objektų kiekį;
- eksportuotojo ir prekių gavėjo pavadinimus ir adresus;
- jei žinoma, dvejopo naudojimo objektų galutinį naudojimą ir galutinį naudotoją.

2. 1 dalyje nurodyti registrai ar dokumentai yra laikomi mažiausiai trejus metus nuo kalendorinių metų, kuriais vyko eksportas, pabaigos. Paprašius jie pateikiami valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs eksportuotojas, kompetentingoms institucijoms.

17 straipsnis

Siekdama užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą, kiekviena valstybė narė imasi visų reikalingų priemonių, kad leistų savo kompetentingoms institucijoms:

- rinkti informaciją apie bet kurį su dvejopo naudojimo objektais susijusį užsakymą ar sandorį;

⁽¹⁾ OL L 82, 1997 3 22, p. 1.

- b) nustatyti, kad eksporto kontrolės priemonės yra tinkamai taikomos, o tai gali visų pirma reikšti įgaliojimą patekti į asmens, turinčio interesą eksporto sandoriui, patalpas.

21 straipsnis

1. Leidimo reikalaujama IV priede išvardytoms dvejopo naudojimo objektams perkelti Bendrijos viduje. IV priedo 2 dalyje išvardytiems objektams bendras leidimas netaikomas.

2. a) Valstybė narė gali nustatyti, kad būtų reikalaujama leidimo perkeliant kitus dvejopo naudojimo objektus iš savo teritorijos į kitą valstybę narę tais atvejais, kai perkėlimo metu:

— veiklos vykdytojas žino, kad atitinkamų objektų galutinė paskirties vieta yra už Bendrijos ribų,

— tų objektų eksportui į tą galutinę paskirties vietą yra taikomas leidimo reikalavimas laikantis 3, 4 arba 5 straipsnio valstybėje narėje, iš kurios tie objektai yra perkeliami, ir toks eksportas tiesiogiai iš jos teritorijos neleidžiamas pagal bendrą leidimą arba visuotinį leidimą,

— valstybėje narėje, į kurią tie objektai perkeliama, nereikia atlikti perdirbimo arba apdorojimo, kaip apibrėžta Bendrijos muitinės kodekso 24 straipsnyje.

b) Perkėlimo leidimo reikia prašyti valstybėje narėje, iš kurios tie dvejopo naudojimo objektai perkeliama.

c) Tais atvejais, kai valstybė narė, iš kurios tie objektai turi būti perkelti, po 7 straipsnyje nustatytų konsultavimosi procedūrų paskesniai dvejopo naudojimo objektų eksportui jau yra pritarusi, perkėlimo leidimas veiklos vykdytojui išduodamas tuojau pat, jeigu aplinkybės nėra iš esmės pasikeitusios.

d) Valstybė narė, kuri priima teisės aktus, nustatančius tokį reikalavimą, apie priemones, kurių ji ėmėsi, praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Komisija šią informaciją paskelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

3. Priemonės, kurių imamasi pagal 1 ir 2 dalis, nėra susijusios su vidaus sienų kontrolės taikymu Bendrijoje, o tėra tik kontrolės priemonės, vykdomos kaip normalios kontrolės procedūrų, nediskriminaciniu būdu taikomų visoje Bendrijos teritorijoje, dalis.

4. Dėl priemonių pagal 1 ir 2 dalis taikymo objektams perkelti iš vienos valstybės narės į kitą negali būti taikomos griežtesnės sąlygos negu tos, kurios yra nustatytos tų objektų eksportui į trečiąsias šalis.

VIII SKYRIUS

Bendros ir baigiamosios nuostatos

18 straipsnis

1. Įsteigiama Komisijos atstovo pirmininkaujama koordinavimo grupė. Kiekviena valstybė narė į koordinavimo grupę paskiria savo atstovą.

Koordinavimo grupė nagrinėja visus su šio reglamento taikymu susijusius klausimus, kuriuos gali iškelti pirmininkas arba valstybės narės atstovas, ir, *inter alia*:

a) priemones, kurių turėtų imtis valstybės narės, kad informuotų eksportuotojus apie jų pareigas pagal šį reglamentą;

b) nurodymus, susijusius su eksporto leidimo formomis.

2. Koordinavimo grupė, kada tik ji mano, kad reikia, konsultuojasi su šiuo reglamentu suinteresuotiems eksportuotojams atstovaujančiomis organizacijomis.

19 straipsnis

Kiekviena valstybė narė imasi tinkamų priemonių, kad užtikrintų deramą visų šio reglamento nuostatų vykdymą. Visų pirma ji nustato baudas, taikomas už šio reglamento nuostatų ar jam įgyvendinti priimtų nuostatų pažeidimus. Tos baudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

20 straipsnis

Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant šį reglamentą, įskaitant 19 straipsnyje nurodytas priemones. Komisija šią informaciją siunčia kitoms valstybėms narėms. Kas treji metai Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie šio reglamento taikymą. Valstybės narės teikia Komisijai visą tinkamą informaciją šiam pranešimui parengti.

5. I priede išvardytų dvejojimo naudojimo objektų perkėlimo Bendrijos viduje dokumentai ir registravimo įrašai yra saugomi bent trejus metus nuo kalendorinių metų, kuriais įvyko perkėlimas, pabaigos ir paprašius pateikiami valstybės narės, iš kurios šie objektai buvo perkelti, kompetentingoms institucijoms.

6. Remdamasi savo nacionalinės teisės aktais, valstybė narė gali reikalauti, kad Bendrijos viduje iš tos valstybės narės atliekant bet kurią I priedo 2 dalies 5 kategorijoje išvardytų objektų, kurie nėra išvardyti IV priede, perkėlimą apie tuos objektus tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms būtų teikiama papildoma informacija.

7. Svarbūs komerciniai dokumentai, susiję su I priede išvardytų dvejojimo naudojimo objektų perkėlimu Bendrijos viduje, aiškiai rodo, kad tiems objektams juos eksportuojant iš Bendrijos taikomos kontrolės priemonės. Svarbius komercinius dokumentus visų pirma sudaro pardavimo sutartis, užsakymo patvirtinimas, sąskaitafaktūra arba išsiuntimo pranešimas.

22 straipsnis

Šis reglamentas neturi poveikio:

- Europos bendrijos steigimo sutarties 296 straipsnio taikymui,
- Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties taikymui.

23 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 3381/94 panaikinamas.

Tačiau eksporto leidimo paraiškoms, pateiktoms iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, ir toliau taikomos atitinkamos Reglamento (EB) Nr. 3381/94 nuostatos.

24 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja devyniasdešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 2000 m. birželio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. SÓCRATES

*I PRIEDAS***DVEJOPO NAUDOJIMO OBJEKTŲ IR TECHNOLOGIJŲ SĄRAŠAS**

(Kaip nurodyta 3 straipsnyje)

Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 149/2003, OL L 30, 2003 2 5, p. 1.

*II PRIEDAS***BENDRAS BENDRIJOS EKSPORTO LEIDIMAS NR. EU 001**

(Kaip nurodyta 6 straipsnyje)

Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 149/2003, OL L 30, 2003 2 5, p. 1.

IIIa PRIEDAS

(formos pavyzdys)

(Kaip nurodyta 10(1) straipsnyje)

Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 149/2003, OL L 30, 2003 2 5, p. 1.

—

IIIb PRIEDAS

RODIKLIAI BENDRŲ EKSPORTO LEIDIMŲ SKELBIMUI

(Kaip nurodyta 10(3) straipsnyje)

Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 149/2003, OL L 30, 2003 2 5, p. 1.

IV PRIEDAS

(sąrašas, kaip nurodyta 21(1) straipsnyje)

Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 149/2003, OL L 30, 2003 2 5, p. 1.
